

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סנהדרין

דפים מ"ב - מ"ח, פרשת כי תצא תשע"ז

דרך ישרה תמצית הדף

פרק ט"ז – נגמר הדין

גדף מב

סיכום סדר הסקילה 1. בית הסקילה היה חוץ לשלש מחנות וחוץ לב"ד, כדי שלא יהא נראה שב"ד רוצחין וכן משום הצלה. 2. העמידו אדם שיעמוד על פתח ב"ד עם סודרין וסוס רחוק ממנו כמלא עיניו, ואם מצאו זכות בב"ד הלה מניף והסוס רץ ומעמידן. 3. הנידון עצמו יכול לחזור לב"ד וללמד זכות על עצמו, ומהפעם השלישית בעינין ת"ח שישמעו אם אומר דברי טעם. 4. כרוז יוצא לפניו איש פלוני יוצא להסקל, ומכריזים על איזו עבירה, זמנה, מקומה, ושמות עדיו בכדי שיוכלו לזכותו. ועל אותו האיש בכריזו ארבעים יום מקודם משום שהיה מקורב למלכות. 5. במרחק עשר אמות מבית הסקילה אומרים לו להתוודות, כדי שיהיה לו חלק לעוה"ב ויתכפר עונו כמו שמצינו בעבן, ואם אינו יודע להתוודות מלמדין אותו. 6. לר"י אם יודע שהוא מזומם מתודה חוץ מחטא זה, א"ל כל א"כ אחד ינקה עצמו כך ויוציא בכך לעז על הב"ד ועל העדים, שאין העדים יכולים לחזור בהם אחר שנגמר הדין על פיהם. 7. במרחק ד"א מבית הסקילה מפשיטין את בגדיו ומכסים פרק מלפניו, ובאשה פליגי אי מכסים שני פרקים או דנסקלת בלבושה. 8. נסקל מגובה שתי קומות ע"י אחד העדים שדוחפו על מתניו, שנאמר ירה ירה. 9. אם לא מת סוקלים אותו באבן גדולה שהעד השני מגביה עם חבריו ונותנה על לבו, שנאמר סקל יסקל. 10. אם נשאר חי מיתתו בכל ישראל, שנאמר ויד כל העם באחרונה. 11. קוברים עמו בתוך ד"א את מה שנהרג בו: אבן שנסקל, עץ שנתלה, סיף שנהרג, וסודר שנחנק בו.

מקום בית הסקילה הוא חוץ לשלש מחנות, שנאמר הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה, וילפינן 1. מפרים הנשרפין, והלימוד שהם מחוץ לשלש מחנות שנאמר בהם פעמיים מחוץ למחנה ועוד פעם מייתורא דתרומת הדשן. 2. אין ללמוד משחוטי חוץ דהוו שיהא חוץ למחנה אחת, אף שהם אדם חוטא בנשמה ופיגול, דנסקל דומה לפרים הנשרפין בהוצאה ואל מחוץ למחנה מכשיר ומכפר, ולמסקנא עדיף למילף מפרים דהוי מכשיר ממכשיר. 3. משה ישב במחנה לויה ונאמרו שתי לשונות הוצאה במקלל דאתו שיוציאוהו חוץ למחנה לויה ומחנה ישראל, ופליגי מאילו קראי ילפינן כדלקמן.

לשונות ההוצאה במקלל 1. הוצא, להוציאו ממחנה לויה למחנה ישראל. 2. אל מחוץ למחנה, לרב אשי חוץ למחנה ישראל, וקשיא מאי דריש בלשונות הוצאה שבפרים הנשרפין. 3. ויוציאו, לר"פ מחוץ למחנה ישראל, וקשיא ולרב אשי לעשיה. 4. ובני ישראל עשו, לר"פ לעשיה ולרב אשי איצטריך קרא לסמיכה וקרא לדחיה. 5. וירגמו אותו, שלא ירגמוהו בכסותו. 6. אבן, שאם מת באבן אחת יצא. 7. קרא דמקושש

שסקלוהו באבנים, לומר שאם לא מת באבן אחת יביאו עוד אבנים לסקלו. 8. הגז"ש מפרים הנשרפין שמובאת בברייתא, אליבא דר"פ ורב אשי הכוונה דאילו לא היה נכתב במקלל עצמו איכא גז"ש למילף מינה דסקילה חוץ לשלש מחנות.

פדף מג

הדברים שמביאים ליוצא להריגה, ומשל מי מביאים 1. אבן שנסקל בה באה משל צבור, כיון שלא אומרים לאדם להרוג את עצמו משלו. 2. וכן עץ שנתלה בו. 3. סייף שנהרג בו. 4. סודר שנחנק בו. 5. סודר שמניפין בו בעי משל מי, כיון שעשוי להצלתו או שזה חובה על הב"ד. 6. וכן הסוס שרץ ומעמידן. 7. קורט של לבונה בכוס של יין שמשקין את היוצא ליהרג כדי שתטרף דעתו בא משל צבור, מזה שנאמר תנו שכר לאובד.

ראיות ההבל שהביאו תלמידי אותו האיש מהפסוקים ודחייתם 1. מתאי, מתי אבוא ואראה, ודחוהו מתי ימות ואבד שמו. 2. נקאי, נקי וצדיק אל תהרוג, במסותרים יהרוג נקי. 3. נצר, ונצר משרשיו יפרה, השלכת כנצר נתעב. 4. בוני, בני בכורי ישראל, הנה אנכי הורג את בנך בכורך. 5. תודה, מזמור לתודה, זובח תודה יכבדנני.

שמועות ריב"ל 1. הזובח יצרו ומתודה עליו כאילו כיבדו לקב"ה בשני העולמים, שנאמר זובח תודה יכבדנני. 2. מי שדעתו שפלה כאילו הקריב כל הקרבנות שנאמר זבחי אלקים רוח נשברה, וכן אין תפלתו נמאסת.

פדף מד

הפסוקים בעבן ויהושע 1. בני שים נא כבוד לשון בקשה, שבקש מעבן שלא יטיל לעז על הגורלות שעתידה א"י להתחלק על פיהם. 2. תן תודה, יהושע שיחדו במלים שיחשוב שיודה ויפטר. 3. וכזאת וכזאת עשיתי, שמעל בעוד חרמים, בשלשה וי"א בחמשה. 4. עד השתא לא נענשו, כמ"ד שאחר שעברו את הירדן ענש על הנסתרות, ולמ"ד שנענשו רק על הנגלות הכא ידעו אשתו ובניו. 5. חטא ישראל, אע"פ שחטא ישראל הוא. 6. נאמר חמשה פעמים גם, שעבר על חמשה חומשי תורה. 7. היה מושך בערלתו, בגז"ש ברית, וקמ"ל דפקר אף במצוות שבגופו. 8. בגז"ש נבלה ילפינן שבעל נערה המאורסה, או שדינו בסקילה כנערה. 9. יהושע נטל את בניו ובנותיו של עבן לרדותן, כמו שהיה במעמד כל ישראל כדי לרדותן. 10. שרפו באש מה שראוי לשריפה, וסקלו באבנים את הראוי לסקילה. 11. אדרת שנער, פליגי אי הויה איצטלא דמילתא או סרבלא הצבוע בצריף. 12. ויציקום לפני ה', שחבטן לפני המקום. 13. כתוב שנהרגו בעי כשלשים וששה איש, פליגי אי ל"ו ממש או יאיר בן מנשה ששקול כרובה של סנהדרין. 14. עשיר יענה עזות זה יהושע, להו"א בכך שחבטן לפני המקום או שאמר ולמה העברת העביר את הירדן, ולמסקנא ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן. 15. ה' אמר ליהושע קום לך, פליגי אי היה טענה על יהושע שהקים את האבנים במרחק ששים מיל, או על כך שהחרים את יריחו ובכך גרם למכשול ולכן בעי ה' אמר לו שיבזזו את שללה. 16. יהושע שהשתחוה ידע שזה מלאך, מזה שאמר לו אני שר צבא ה' ושר לא מוציא שם שמים לבטלה. 17. הטענה היתה על ביטול תמיד של בין הערבים וביטול תורה, וסיבת בואו היתה על התורה שנאמר עתה, ש"מ שגדול ת"ת יותר מהקרבנות תמידין. 18. וילן יהושע וכו' בתוך העמק, שלן בעומקה של הלכה. 19. הפסוק היערוך שועך לא בצר אתי להתחזקות בתפילה: לר"א להקדמת תפילה לצרה כמו של אברהם בעי, לר"ל לומר שיתאמץ בתפילה, ולר"י לבקשת רחמים. 20. הוידוי של עבן כיפר לו, שנאמר יעכרך ה' ביום הזה ולא לעוה"ב, וכן ובני זרח זמרי וכו' כולם חמשה והינו לעוה"ב. 21. נתכנה זמרי על שעשה ניאוף כזמרי, ועבן על שגלגל עוונות ישראל כעכנא.

כינויי גבריאלי המלאך 1. פיסקון, שפוסק דברים כלפי מעלה, כדאשכחן שאמר ריבך ריב את רעד. 2. איטמון, שאוטם עוונות ישראל. 3. סיגרון, כיון שסוגר שוב אינו פותח.

פדף מה

הסתירה בחשש להרהורא, בסקילת אשה לר"י מפשיטין ולחכמים לא, ובסוטה לר"י אין לגלות את לבה אם

הוא נאה ולחכמים תמיד יש לגלות. ומתריצין 1. ר"י חייש בסוטה להרהורא מחשש שתצא זכאה ויתגרו בה. 2. רבנן בסוטה בעו לייסר את שאר הנשים, משא"כ בסקילה הוי ייסור גדול. ואין לעשות בה תרתי מיתה ובזיון משום ואהבת לרעך כמוך, ופליגי מהי מיתה יפה. לר"נ ואהבת לרעך כמוך אתי לברור לו מיתה יפה, ומייתי 1. לחכמים אין האשה נסקלת ערומה משום שמתבזה כבר בסקילה, וסברי שעדיף לה להצטער ולהסקל בבגדיה מאשר להתבזות ולהסקל ערומה אף שתמות מהר. 2. לר"י אשה נסקלת ערומה, דעדיף לה למות מהר ולמעט בצער, מאשר שתשאיר לבושה ותצטער זמן רב. 3. רוגמים מגובה שתי קומות ועוד קומתו, כדי שימות מהר, שהרי שייכא מיתה כבר מגובה עשרה טפחים. 4. אין לרגום מגובה רב יותר, משום דמנוול.

השמועות האם בעינן קרא כדכתיב 1. יד העדים תהיה בו בראשונה, לכן אם יד העדים נקטעה אחרי שהעידו פטור, אבל עדים גידמין מעיקרא כשרים. ולפי"ז אם באים לחייבו בב"ד אחר בעינן שיבואו העדים שהעידוהו, ולא סגי שעדים יעידו על גמר הדין בלבד. 2. רוצח שא"א להרגו בסייף ממיתין אותו אף במיתה אחרת, ש"מ לא בעינן קרא כדכתיב. 3. ב"ד הורגים את הרוצחים אף שלא ע"י גואל הדם ש"מ בעינן קרא כדכתיב, וגואל הדם והמתת הרוצח הוו שני כתובין הבאין כאחד ואינם מלמדין. 4. עשיית בן סורר ומורה דווקא אם אחד מהוריו אינו: גידם אילם חוגר סומא חרש, וזה לא משום דבעינן קרא כדכתיב, אלא ילפינן מקרא יתירא. 5. המחלוקת האם בעינן בעיר הנדחת רחוב מעיקרא או דאפשר לעשות אף עכשיו, ש"מ דבעינן לכו"ע קרא כדכתיב. 6. מחלוקת תנאים במצורע שאין לו בהן יד בהן רגל או אזן ימנית, לת"ק אין לו טהרה עולמית דבעינן קרא כדכתיב, ולר"א דנותן על מקומו וכן לר"ש דנותן על שמאלו א"צ קרא כדכתיב.

פדף מו

דיני הנתלין 1. נאמרה תליה במגדף, ולר"א ילפינן ממגדף דכל הנסקלין נתלין דדרשינן ריבויי ומיעוטי, ורבנן דרשי כללי ופרטי וכיון דמרחקי מרבינן תליה רק לעובד ע"ז. 2. לר"א אשה נתלית ופניה כלפי העץ, ולחכמים אשה אינה נתלית כלל שנאמר וכי יהיה באיש חטא. 3. בן סורר ומורה, לחכמים אינו נתלה דאיכא מיעוטא איש ולא בן, ולר"א נתלה דאיכא עוד ריבויא שנאמר חטא ולא בן סורר שנהרג על שם סופו, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות. 4. הקורה שנתלה עליה תלושה ונעוצה בארץ דבעינן שלא תהיה מחוסרת קציצה, ולרבי יוסי הקורה מוטלת ע"ג העץ דבעי שלא יהא מחוסר תלישה. 5. סדר התליה: גומרין את דינו סמוך לשקיעה, ממיתין אותו ואח"כ תולין, אחד קושר ואחד מתיר כדי לקיים בו מצות תליה. 6. אם לן עובר בל"ת, כיון שמתחלל שם שמים שמזכירין שנתלה על שבך את השם, ולר"מ מפני צער השכינה בשעה שמצטער האדם ולשון קללת כביכול קיל לי עלמא. וכן עוברים איסור בכל הלנת מת.

שמעון בן שטח תלה שמונים נשים באשקלון, ומייתי ללמוד מזה 1. ראיא כר"א דאשה נתלית, ודחו דהוי סייג לשעה. 2. בעלמא אין דנים שנים ביום אחד, אבל שרי להו"א במיתה אחת כעין שתי מיתות ולמסקנא במיתה אחת ועבירה אחת, והמכשפות היו מהן באוב ומהן בידעוני. 3. ב"ד עושין מדעתן סייג לתורה, כגון שסקלו מי שרכב על סוס בשבת, והלקו מי שהטיח באשתו במקום גלוי. מניין לקבורה מן התורה, והדחיות 1. כי קבור, ודחי דאתי לארון. 2. תקברנו, רשב"י יליף מהא ורב חמא לא ס"ל. 3. מזה שנקברו הצדיקים, הוי מנהגא. 4. ה' קבר את משה, שלא ישתנה ממנהגא. 5. בשורת קבורת אביה בן ירבעם, שלא ישתנה מהמנהג. 6. עונש לרשעים שלא יקברו, שישתנו ממנהגא. בעי האם קבורה משום שלא יתבזה המת או לכפרה, ונפ"מ כשהמת ביקש לא להקבר שאינו רוצה את הכפרה. ומייתי 1. צדיקים נקברים, כי אדם אין צדיק בארץ. 2. הנבואה שבית ירבעם לא יקברו, שלא תהיה להם כפרה זו. 3. העונש לרשעים שלא יקברו, כנ"ל. בעי האם ההספד הוא יקרא דחיי לכבוד היורשין או יקרא דשכבי לכבוד המת, ונפ"מ כשהמת בקש שלא

יספידוהו או להוציא שכר מהיורשין. ומייתי 1. השוה את שרה כדי שיבא אברהם לספוד לה, ודחי דניחא לשרה בכך. 2. הספד אביה בן ירבעם, ניחא לצדיקים שיתייקרו בהם. 3. עונש הרשעים שלא יספדו, דלא ניחא לצדיקים להתכבד ברשעים. 4. הבשורה לצדקיהו שיספדו לו הוי אדון, שישראל יתייקרו בכך כמו שהתכבדת באבותיך. 5. חזקיהו ביזה את אחז אביו אחז אחר מותו, שעמ"י מחלו על כבודם כדי שיתכפר. 6. רבי אמר אל תספידוני בעיירות הקטנות, כדי שעמ"י יתייקרו בהספדו טפי. 7. במשנתנו הלינו לכבודו אינו עובר, מייתי שאינו עובר אם עשה לכבוד החי כיון שאינו דרך בזיון. 8. הברייתא שכל מה שעושה אינו אלא לכבודו של מת, הכוונה שכל מה שנעשה לכבוד החי אין בכך בזיון למת. 9. למסקנא סימן יפה למת שנפרעין ממנו לאחר מיתה כגון שלא נספד, ש"מ דהספידא יקרא דשכבי.

גדף מז

השמועות בקבורת רשע 1. אין קוברין רשע אצל צדיק, מזה שנביא השקר המת שעצמותיו נגעו בקבר אלישע קם לתחיה. 2. אין קוברין רשע בדבר חמור אצל רשע קל, לכן יש שתי בתי קברות לב"ד, והל"מ דסגי בתרי וא"צ ארבע.

נחלקו האם מת מתוך רשעו יש לו כפרה או לא, ומייתי 1. קדשי מזבח שבעיר הנדחת ימותו, לאביי משום דליכא להו כפרה ולרב יוסף משום הואיל ונדחו ידחו. וכן מצינו דין דחיה בהפריש קרבן והמיר דתו וקמ"ל דנדחה אף דבידו לחזור, או בנשתטה וקמ"ל דנדחה ואינו כישן. 2. כהן אסור להטמא לקרובו שפירש מדרכי צבור שנאמר בעמיו, ש"מ דליכא כפרה במיתה, ודחינן דהוי מת מתוך רשעו משא"כ נהרג. 3. הרוגי מלכות נקראו נבלת עבדיך ש"מ שהתכפרו במיתה, ודחי דנתכפרו משום שנהרגו שלא בדין, משא"כ הרוגי ב"ד לא מתכפרים. 4. הרוגי ב"ד אינם נקברים בקברות אבותם ש"מ דלא מתכפרי, ודחי דאחר מיתה וקבורה מתכפרים. ולא מתאבלים משום דבעינן עיכול בשר, או הואיל ונדחו בשעת סתימת הגולל ידחו אף לאחר מכן.

עפר קבר לא נאסר בהנאה דהוי קרקע עולם, לכן שמואל התיר לקחת עפר מקברו של רב עבור רפואה. ומייתי 1. וישלך את עפרה של האשירה על קבר בני העם, דהוקש קבר לע"ז דבמחובר לא מיתסרא. 2. החוצב קבר לאביו ונקבר במקום אחר לא יקבר בו עולמית, ותידיך בקבר בנין. 3. קבר חדש מותר בהנאה, כנ"ל. 4. קבר הידוע אסור לפנות ואם פינהו מקומו טמא ואסור בהנאה, כנ"ל.

גדף מח

הזמנה למת כגון אריגת בגד, לאביי אסור דהזמנה מלתא ולרבא שרי דהזמנה לאו מלתא, ומייתי 1. אביי גמר מעגלה ערופה בגו"ש דמתסרא בהזמנה, ורבא יליף משמשינ ממשמשינ. 2. רבא גמר מע"ז שלא נאסרת בהזמנה, ולאביי ילפינן מדברים שדרך היהודים לעשות. 3. כיפה הטמאה מדרס נטהרת בנתינה לס"ת, מוקי שנתנתו וכרכתו, וכמו סודרא לתפילין דאזמניה וצר בה. 4. בנין שבנאו לשם חי מותר בהנאה ואם הוסיף נדבך לשם מת נאסר, מוקי שקבר שם מת ואח"כ פינהו. 5. החוצב קבר לאביו ונקבר במקום אחר לא יקבר בו עולמית, ודחי משום כבוד אביו, כמו דאסרינן בסיפא חוצב אבנים עבור אביו. 6. קבר חדש מותר בהנאה ונאסר רק בהטיל בו נפל, ודחי דאתי לאפוקי מרשב"ג המתיר בהנאה קבר של נפל לאחר שפינהו. 7. מותר המת: לת"ק ליורשיו, לר"מ לא יגע בהן, ולר"נ יכבד בהם את המת, ומחלוקתם להו"א אי הזמנה מלתא או לא. ומתריצין דלאביי לכו"ע הזמנה מלתא ופליגי האם המת תפס מה שלא ראוי לו, ולרבא לכו"ע הזמנה לאו מלתא ופליגי האם המת מוחל על כבודו עבור היורשין. 8. מצוה להציל כלים שזורקין הורי המת על המטה אף שהזמינום, ודחי דלא חל כיון שנעשה מחמת צערן. ורשב"ג שאוסר אם נגעו במטה, היינו במטה שנקברת עמו ומשום אחלופי בתכריכין. 9. כיס שעשאו להניח בו תפילין אסור להניח בו מעות, תירץ דאירי בעשאו והניח בו. 10. אמר לאומן שיעשה עבורו נרתיק לתפילין מותר להשתמש בו לדברי חול עד התחלת השימוש בקודש, ש"מ הזמנה לאו מילתא. 11. למסקנא הויא מחלוקת תנאים גבי

תפילין שטלה עליהן עור שלא עובד לשמה, ת"ק מכשיר דהזמנה לאו מילתא, ורשב"ג פוסל דס"ל הזמנה מלתא, והלכתא כרבא דהזמנה לאו מילתא.

נכסי הרוגי ב"ד ליורשין, ונכסי הרוגי מלכות לת"ק למלך ולר"י ליורשין. ומייתי 1. אחאב ירד לרשת את כרם נבות, היה בן דודו וירשו, ובני נבות לא ירשו את אביהם כיון לאחאב הרג אף אותם. 2. ברך נבות אלקים ומלך, הוסיפו בכדי לאפוש ריתחא, לר"י מלך ולחכמים אלקים. 3. יואב רצה למות באהל ה' אתי כמ"ד נכסיהן למלך, ולר"י נס לשם להרויח חיי שעה.

קללות דוד את יואב שהתקיימו לבסוף בזרע דוד 1. זב נתקיים ברחבעם, בגז"ש מרכב. 2. מצורע בעוזהו, כשנכנס להקטיר. 3. מחזיק בפלך באסא שחלה את רגליו, וזהו פודגרא שהיא כמחט בבשר החי. 4. נופל בחרב ביאשיהו, שעשו המורים כל גופו ככברה. 5. חסר לחם ביכניה שקבל ארוחותיו מאת נבוכדנצר.

סוגית יואב 1. הסכים לבא לשלמה שימיתנו בתנאי שיקבל במקומו את הקללות שקללו דוד, ומכאן שעדיף לאדם להיות מקולל ולא מקלל. 2. דנו על הריגת אבנר, יואב אמר שהוא גואל הדם של עשהאל, והוכיח שאבנר לא יכל להרוג את עשהאל מדין רודף. שמזה שאבנר כיוון את חניתו בדופן חמישית שמרה וכבד תלויין בה, מוכח שאבנר יכל להציל את עצמו באחד מאבריו ולא נצרך להרוג את עשהאל. 3. דנו על הריגת עמשא, ואמר שמרד במלכות דוד בכך שהתעכב בהבאת איש יהודה. ועמשא לא רצה לבטלם מתורה, דדריש מהפסוק רק חזק ואמץ מיעוטא דאין רשות אפילו למלך לגרום ביטול תורה. 4. יואב מרד במלכות, בכך שנטה אחרי אדוניה. 5. יואב בקש לנטות אחרי אבשלום ולא נטה, כיון שעדיין נשארה לחלוחית גבורתו של דוד, או אצטגניני שלו שהם ארבע מאות בעלי אגרופין של בית דוד. 6. לר"א בר כהנא אלמלא דוד לא עשה יואב מלחמה, וללא מלחמות יואב לא יכל דוד לעשות משפט וצדקה. 7. וישיבו את אבנר מבור הסירה, שאבנר נהרג בגלל שתלה את לקיחת חנית שאול בבור ואת כריתת כנף מעיל שאול בסירה במקום שיודה שנעשו ע"י דוד. 8. יואב הטא את אבנר אל תוך השער, שדנו כמשפט סנהדרין כדלעיל. 9. לדבר אתו בשלי, שיואב שאלו על חליצת יבמה גדמת. 10. יואב מת על שפגע בשני אנשים: טובים שדרשו אכין ורקין, וצדיקים שלא עשו את צווי המלך בפה לעבור על ד"ת בהריגת כהני נוב, ויואב הרג את אוריה כפי שקבל צווי באגרת מדוד. 11. עמשא לא נשמר מחרב יואב, שלא חשדו. 12. יואב נקבר בביתו שהיה כמדבר, מופקר לעניים או מנוקה מגזל ועריות. 13. יואב יחיה את שאר העיר, שיואב דאג לעניי ירושלים אפילו לדגים קטנים.

הדנו עלך פרק פסי דסנהדרין!

שאלות לחזרה ושינון

פרק ששי – עמר הדין

דף עב

משנה – נגמר הדין

א. סיכום סדר הסקילה שבמשניות (11)

בית הסקילה היה חוץ לב"ד

ב. מנין שמיקום בית הסקילה חוץ לשלש מחנות (3)

בית הסקילה – המיקום מחוץ למחנה

ג. הפסוקים שנאמרו בדין חוץ למחנה ובמקלל (8)

דף עג

אחד עומד והסודרין בידו – משל מי

א. הדברים שנצרכים ליוצא להריגה, ומשל מי הן באין

(7)

וכרוז יוצא לפניו – סקילת אותו האיש – תלמידיו

ב. שמות תלמידי אותו האיש, ראיות ההבל שהביאו

מהפסוקים וכיצד דחאום החכמים (5)

תלמידי אותו האיש – זובח תודה – שמועות ריב"ל

ג. היכן אמרינן כאילו (2)

דף עד

וכן מציינו בעכ"ל – סוגית עכ"ל

א. הפסוקים בעכ"ל ויהושע (21)

וכן מציינו בעכ"ל – סוגית עכ"ל – ביאת המלאך – רוח פסקונית

ב. מהם כינויי גבריאל המלאך ומדוע (3)

דף עה

לר"י מפשיטין ומכסין את האשה, ולחכמים האשה נסקלת ערומה

א. מקשינן סתירה בדעת ר"י ורבנן בחשש להרהור

בסקילה ובסוטה, והיישוב (2)

ב. כיצד בוררים מיתה יפה (4)

שנאמר יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו – נקטעה יד העדים – קרא

כדכתיב

ג. השמועות האם קרא כדכתיב, והמקרים (6)

דף עז

משנה – כל הנסקלין נתלין

א. דיני הנתלין וסדר התליה (6)

שמעון בן שטח תלה שמונים נשים באשקלון

ב. מה ילפינן ממעשה שמעון בן שטח (3)

כל המלין מתו ~ קבורה

ג. האם יש ראייה מן התורה לחיוב קבורה, והדחיות (6)

ד. האיבעיא האם קבורה משום בזיון המת או לכפרה

והנפ"מ, והראיות (3)

הלינו לכבודו ~ הספד

ה. האיבעיא האם ההספד הוא לכבוד החיים או לכבוד

המת והנפ"מ, והשמועות (9)

דף מ

שתי בתי קברות היו מתוקנים לבית דין

א. השמועות היכן קוברים רשע (2)

אין קוברין אותו בקברות אבותיו ~ מת מתוך רשעו

ב. המחלוקת האם יש כפרה למי שמת מתוך רשעו,

והשמועות (4)

נתעכל הבשר ~ היתר הנאה

ג. דין הנאה מעפר קבר, והשמועות (4)

דף מ

נתעכל הבשר ~ היתר הנאה

א. המחלוקת בהזמנה עבור מת, והשמועות (12)

ולא היו קוברין אותו בקברות אבותיו ~ דין הנכסים

ב. למי שייכים נכסי הרוגי ב"ד, והמחלוקת בנכסי

הרוגי מלכות והשמועות (3)

קברות אבותיו ~ הנכסים ~ נכסי הרוגי מלכות ~ יואב

ג. הקללות שקילל דוד את יואב, וכיצד לבסוף

התקיימו בזרעו של דוד (5)

ד. סוגית יואב, את מי הרג ועל מה נהרג (13)

הדרן עלך פרק ששי

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

מכות שבועות

עבודה זרה הוריות

מחודדין בפ"ד

זבחים

מנחות

חולין

בכורות עם הקדמות ומושגים

ערכין-תמורה

כריתות-מעילה

נדה

יבמות

כתובות

נדרים

נזיר סוטה

גיטין

קידושין עם תורתך שעשועי,

סימני הדף, ותוספתא

בבא קמא

בבא מציעא

בבא בתרא א-ב

סנהדרין א-ב עם "יש סדר

לגמרא" ותמצית כל המסכתא.

ברכות עם מחודדין בפ"ד.

שבת מהדורה חדשה.

עירובין

פסחים

שקלים ר"ה

יומא

סוכה

ביצה תענית

מגילה-פורים עם מדרש,

תוספתא, ותמצית מחיר יין לרמ"א

מו"ק חגיגה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מביט "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל

השיטות של מוני תרי"ג המצוות.

בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות,

לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.

עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל

יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.

שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.

קיצור חודים מנוקד ומסודר.

קיצור אלשין רות

קיצור אלשין אסתר

קיצור אלשין איכה

בקרב בס"ד על שה"ש וקהלת.

באהבת תשגה תמיד - שיחות

באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון

רבי בונים שרייבר שליט"א.

איזוהי דרך ישרה - כיצד ללמוד

לשנן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.

הקדמות ומושגים - סדר קדשים,

ובקרב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל

לפרטים תגובות והערות:

yesodot100@gmail.com

~256~

המערכת